

ВОЛИНСЬКІ ЄПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

За єдину Помісну Українську
Православну Церкву!

Часопис Волинської єпархії
Київського Патріархату

№ 6 (139) червень 2016 р.

Митрополит Луцький і Волинський Михаїл на запрошення архієпископа Донецького і Маріупольського Сергія з кількадечним благодійницьким візитом побував у зоні АТО. Світлина інформаційної служби єпархії. Докладніше про цю подію читайте на с. 5.

З ЦЕРКОВНОГО КАЛЕНДАРЯ

22 червня – святителя Кирила, архієпископа Олександрійського

Владика Кирил походив зі знатної й благочестивої християнської сім'ї. Він вивчив світські науки, у тому числі філософію, але найбільше прагнув надбати знання Святого Письма та істин християнської віри. В юності Кирил вступив до скиту святого Макарія в Нїтрійській горі, де пробув шість років. Патріарх Олександрійський Феофіл (385–412 рр.) висвятив його в сан диякона, зарахував до кліру і, побачивши його обдарованість, доручив виголошувати проповіді. По смерті Феофіла Кирил одностайно був обраний на патріарший престол Олександрійської Церкви. Дбав про утвердження своєї пастви у благочесті. Його непохитна твердість

у захисті віри особливо виявилася в боротьбі з Несторієм. На III Вселенському Соборі, скликаному у 431 р. в місті Ефесі, святитель Кирило був головою.

Радикалізм і категоричність Кирила легко пояснюється його способом життя і ворожістю до всього нехристиянського нїтрійських монахів, у яких він виховувався сім років. Посеред безживної пустелі, у печерах, що залишилися від фараонівських содових копалень, які були перетворені на чернечі келії, провів своє отрочество Кирил, так само, як інші його родичі. Втім, якраз його максималізм і допоміг в обґрунтуванні боголюдської природи Ісуса. У його роботах синтезовано христологічні ідеї Афанасія Олександрійського й антіохійської школи. У дискусії

з антіохійцями йому вдалося знайти порозуміння в основному богословському питанні про незлитність і неподільність Божественної і людської природи Христа.

За темпераментом Кирил Олександрійський був людиною борні. І на єпископській кафедрі він проявляв себе як владний, імпульсивний чоловік. Боровся з єрессю новаціан, що відмовилися повертати у лоно Християнської Церкви тих, хто покинув її у часи гоніння. Він, користуючись підтримкою олександрійської бідноти і нїтрійських монахів, закрив усі новаціанські храми, позабирав усе їхнє церковне начиння. Дуже жорсткий він був і до юдеїв.

Помер святитель у 444 р.

Віталій КЛИМЧУК

Наша газета – у Вашу скриньку

Боголюб'язний читачу! Наш часопис – надійна підмога та корисний засіб у духовному житті православного християнина. Аби ця популярна волинська релігійна газета надходила Вам додому – випишіть її у будь-якому поштовому відділенні області, починаючи з будь-якого місяця.

Вартість одного примірника з доставкою – 1 грн 88 к. (без вартості приймання передплати). Індекс у поштовому каталозі обласної періодики – 91241. Архів основних публікацій «Волинських єпархіальних відомостей», радіопередач та інших аудіо-, відео- і текстових документів, церковні новини тощо – в інтернеті за адресою: www.pravoslavivolydni.org.ua

ХРОНІКА

Катерина Зубчук: репортаж із місця, «де можна спастись»

Заслужений журналіст України Катерина Зубчук чотири дні прожила у жіночому монастирі Різдва Христового, що в м. Володимир-Волинський. Пережите вона описала в публікації газети «Волинь нова» (14 та 16 квітня) та на сайті Volyn.com.ua.

У матеріалі міститься розповідь журналістки про перші враження від побаченого в жіночій обителі (облаштування, монастирський устав, спілкування з черницями). Авторка подає свій діалог із намісницею монастиря ігуменею Марією (Ігнатенко). Матушка розповідає про історію обителі в давній та сучасний періоди, правила чернечого життя – загальні й місцеві, як люди стають на дорогу «відречення від світу цього», чим слід керуватись у прийнятті рішень цілком присвятити себе Богу, та інше.

Прочитати повністю репортаж можна на єпархіяльному сайті Pravoslavivolyni.org.ua, у розділі «Статті».

Капелан садив дерева на пам'ять про загиблих

20 квітня Алея слави у Володимирі-Волинському, закладена для вшанування мешканців міста, які поклали своє життя в зоні АТО, поповнилася ще сімома дубками – на честь Сергія Смірнова, Олексія Цигикала, Олексія Кітновського, Миколи Бондарука, Андрія Шевчука, Леоніда Крепця, Руслана Голянського.

Перед посадкою дерев клірик собору Різдва Христового протоієрей Ігор Бігун промовив молитву на благословення всякого доброго діла, освятив кожне місце посадки.

До молитви долучились представники влади, студенти Володимир-Волинського агротехнічного коледжу на чолі зі своїм викладачем Наталією Матусевич, за почином якої висаджується алея.

«1000-ліття духовно-культурних зв'язків Київської Русі й Афону»

На таку тему 20 квітня відбувся круглий стіл у Волинській православній богословській академії. Захід провела кафедра богослів'я (завідувач – протоієрей Василь Лозовицький).

У вступному слові о. Василь підкреслив, що задокументоване 1000-ліття присутності русинів на Святій горі використовується Російською Православною Церквою для чергової спроби присвоїти лише собі цей факт. Проведення ж Року грецької культури в Росії та Року російської культури в Греції тільки на руку шовіністам від релігії. А заплановане в Україні відзначення цього ювілею на державному рівні, на жаль, поки що залишається на папері.

Проректор з навчальної роботи протоієрей Ігор Скиба, священник Андрій Хромяк, студенти різних курсів у доповідях висвітлили внесок наших співвітчизників у розвиток афонської спадщини, роль Афону в формуванні духовності й культури Русі-України. Особливу зацікавленість викликала історія давньоруського монашества на Афоні, участь Запорозької Січі в розбудові там козацьких скитів «Чорний вир» та Пророка Іллі.

Естафету милосердя в Луцьку розпочали наймолодші

Настоятель парафії Великомучениці Параскеви-П'ятниці с. Милуші Луцького районного деканату священник Богдан Репіньовський 21 квітня взяв участь у заході «Долонька милосердя», що проходив у дошкільному навчальному закладі № 7 «Лелітка».

Розпочалась естафета з благодійного ярмарку, який продовжив майстер-клас із виготовлення ляльки-мотанки. Зібрані кошти передано дітям героїв.

Завідувач дитячого садка Галина Коваль стверджує, що такі заходи навчають дітей любові й милосердя, та закликала всі навчальні заклади підтримати і продовжити цю естафету.

Освячено луцьку вечірню школу

На запрошення її директора Анжели Маси-ник проректор з навчальної роботи Волинської православної богословської академії протоієрей Ігор Скиба 21 квітня освятив приміщення на вул. Ковельська, 43. Про це повідомив сайт Vpba.org. З ним співслужили викладачі та студенти ВПБА у священничому сані.

— 3 ЦЕРКОВНОГО КАЛЕНДАРЯ

24 червня – апостолів Варфоломія і Варнави

Нафанаїл, син Фоломія, тобто Варфоломій, – один із дванадцяти апостолів Христових. Це саме той «істинний ізраїльтянин, в якому немає лукавства», як сказав про нього Сам Господь (Ін. 1:47). Після Святої П'ятдесятниці Варфоломій проповідував на Сході – в Індії та Вірменії. В Індії Варфоломій переклав на санскрит Євангеліє від Матфея, а у Вірменії зцілив царську дочку, відмовившись від оплати, через що охрестився і цар, і вельможі, й народ його. Однак у місті Альвані (нині столиця Азербайджану Баку) язичницькі жерці розіп'яли Варфоломея, апостол же проповідував Христа з хреста. Тоді мучителі зняли з Варфоломія шкіру та, зрештою, відтяли голову. Його мощі знаходяться в Римі та інших містах.

Варнава народився на острові Кіпрі в родині багатих євреїв і був названий Йосифом. Освіту він одержав у Єрусалимі, виховуючись разом зі своїм другом і однолітком Савлом (майбутнім апостолом Павлом) у знаменитого в той час законоучителя Гамаліїла. Йосиф був благочестивий, часто відвідував храм, строго дотримував постів, зберігав себе від юнацьких захоплень. Господь обрав його в числі 70-ти учнів і він одержав друге ім'я – Варнава, що по-єврейськи значить «син утішення».

Разом зі святим Павлом Варнава довгий час проповідував Євангеліє в Малій Азії, потім на острові Кіпр. Він перший з апостолів відправився для проповіді в Італію, був у Римі й заснував єпископський престол у Медіолані (Мілані).

Після повернення на Кіпр Варнава продовжував проповідь про Христа Спасителя, юдеї після довгих тортур побили його камінням. Потім, розклавши багаття, кинули на нього тіло святого

апостола для спалення, щоб знищити його безвісти. Але вогонь не зашкодив, мощі було таємно поховано християнами в печері. Відповідно до заповіту, на груди йому поклали переписане його власною рукою Євангеліє від Матфея.

Упокоївся апостол Варнава близько 62 року, на 76 році життя. Із часом поховання було забуто. Але на цьому місці виявилися численні знамення: хворі одержували тут повне цілення від недуг, і його стали називати «Місцем здоров'я».

В 448 г. апостол Варнава тричі являвся у сновидінні архієпископові Кіпру Анфіму й показав місце поховання своїх мощей. У тому ж році 11 червня кіпрський архієпископ у зазначеному місці знайшов нетлінне тіло апостола з Євангелієм, що лежало на грудях. Імператор Зенон дуже здивувався цій великій події. Він випросив в архієпископа це Євангеліє і поклав його у своїй придворній церкві. На місці знаходження мощей за сприяння імператора було споруджено храм.

Із цього часу Кіпрська Церква називається апостольською й має право самостійного обрання предстоятеля.

Віталій КЛИМЧУК

«Відео», зачеплено й чимало інших питань цієї проблематики.

Владика Михайл освятив місце під будівництво квартир воїнам АТО

Керуючий єпархією 23 квітня взяв участь у закладенні капсули на місці, виділеному на розі вулиць Конякіна та Гордіюк в обласному центрі під будівництво багатоповерхівок для, зокрема, захисників України.

Високопреосвященний подякував обласній та міській владі за сприяння у цій благій справі. А генеральному директору ПрАТ «Луцький домобудівельний комбінат» Романові Вайману, дякуючи за ініціативу, побажав успіху та Божого благословіння.

Після цього митрополит освятив дві квартири для сімей загиблих учасників АТО Романа Лучука та Олега Вишневського у 55-му мікрорайоні в новобудові на вулиці Дмитра Іващенко.

Керуючий єпархією освятив купол та накупольний хрест храму обласної лікарні

25 квітня митрополит Луцький і Волинський Михайл відслужив чин освячення цих зовнішніх елементів церкви Великомученика і цілителя Пантелеймона, що діє при обласній клінічній лікарні.

Із владику молились: настоятель парафії та капелан медичного закладу протоієрей Назар Бабій, настоятель громади Святителя Йоана Золотоустого протоієрей Петро Атаманів, головний лікар Іван Сидор, медичний персонал, пацієнти та парафіяни.

У Володимирі-Волинському священник відвідав сім'ї загиблих воїнів

Голова благодійного фонду Матері Божої неустанної помочі протоієрей Микола Гінайло з благословення митрополита Луцького і Волинського Михайла 25–27 квітня провідав сім'ї полеглих під час АТО.

За сприяння німецької доброчинної організації «Україна. Допомога. Брайтшайд» душпастир та працівники виконкому міськради вручили цим родинам великодні подарунки. Передаючи вітання командира 14-ї бригади полковника Олександра Жакуна, гості цікавилися їхніми потребами й обговорювали, як покращити житлові умови, сприяти подальшому навчанню і відпочинку дітей, надати іншу допомогу.

У єпархії вшанували загиблих на Чорнобильській АЕС

22 квітня в луцькому міському Палаці культури з нагоди 30-х роковин аварії настоятель громади Рівноапостольного князя Володимира священник Сергій Медведєв відслужив заупокійну літію по

всіх, чие життя відібрала ця найбільша в історії людства техногенна катастрофа.

26 квітня панахиду біля пам'ятного знака «Жертвам Чорнобиля» на меморіальному комплексі «Вічна слава» в Луцьку очолив міський декан і настоятель парафії Холмської ікони Божої Матері протоієрей Михайло Онищук.

Поминальні богослужіння та заходи відбулися також в інших деканатах нашої єпархії.

Митрополит освятив меморіальну дошку Вікторів Божидарнику в ЛНТУ

26 квітня, у першу річницю з дня смерті багатолітнього ректора Луцького національного технічного університету, владика Михайл відслужив заупокійну літію по спочилому та освятив пам'ятний знак у фойє вузу.

В заході взяли участь: капелан закладу протоієрей Василь Янчук, чоловічий хор Волинської православної богословської академії, представники влади, ректор Петро Савчук, родина померлого, викладачі та студенти університету.

Церква й рятувальники: уникнути пожеж

Митрополит Луцький і Волинський Михайл та начальник управління ДСНС у Волинській області Володимир Грушовичук закликали священнослужителів і парафіян дотримуватися пожежної безпеки.

Ці питання дуже важливі, адже за останні десять років у західному регіоні України згоріло 37 храмів, на Волині – п'ять. Тож маємо бути насторожі: пильнувати в церквах за свічками та опалювальними приладами, а вдома – не давати дітям гратися з сірниками, на природі – не лишати після себе незагашених вогнищ. «Бережіть життя – найвищу цінність, подаровану Богом!» – закликають високопреосвященний Михайл і пан Грушовичук у зверненні до парафіян, повний текст якого можна прочитати на єпархіяльному сайті Pravoslavivolyni.org.ua, у розділі «Документи».

Після спільної прес-конференції владика та генерал-майора служби цивільного захисту, що відбулася 27 квітня у Волинській православної богословської академії, працівники ДСНС провели практичні навчання для студентів ВПБА з правил порятунку людини і порядку використання первинних засобів пожежогасіння.

Двоє насельників Жидичинського монастиря прийняли ангельський образ

Митрополит Михайл 27 квітня звершив чин постригу в малу схиму над священником Йоасафом Рудем та студентом Волинської православної богословської академії Назаром Збируном у домовому храмі Преподобного Миколи Святоші, князя Луцького, чоловічого монастиря Святителя Миколая Чудотворця. Тепер їхні чернечі імена – Лазар та Єфрем.

У богослужінні взяли участь: декан монастирів єпархії та намісник обителі архимандрит Константин (Марченко) з братією, ректор ВПБА протоієрей Володимир Вакин зі студентством, рідні та близькі насельників.

Камінь-каширському деканові висловили подяку

У зв'язку з 30-ми роковинами Чорнобильської катастрофи благочинному й настоятелю парафії Святителя Миколая, що в райцентрі, протоієрею Володимирові Мицьку 26 квітня оголошено подяку від районних державної адміністрації та ради.

Душпастиря відзначили за вагомий особистий внесок у встановленні пам'ятного знака «Героям-ліквідаторам» та активну громадянську позицію.

Митрополит Михайл був гостем радіостанції «Луцьк»

27 квітня у прямому ефірі владика розповів про свято Воскресіння Христового, зростання релігійності українського суспільства та значення Церкви в сучасному житті.

Ведуча Вікторія Олещенко зазначила, що Великдень відзначають у багатьох країнах світу як головне свято у році. А як трактує цю подію релігія? Архієрей відповів, що питання життя і смерті завжди було на часі. Особливо людей цікавило, що буде після смерті. Коли прийшов Ісус Христос, Він дав відповідь, що після смерті

Продовження на с. 3

ХРОНІКА

Продовження. Початок на с. 2

є продовження життя. У пасхальний період опівається Його перемога над смертю: «Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав...». Тож коли людина живе з Богом на землі, ніщо не повинно її лякати. Якщо смерть подолає, то ніщо не повинно лякати людину. Потрібно не боятися смерті, а пам'ятати про неї, спішити робити добрі справи в ім'я Христове.

Спостерігаючи за подіями Страсного тижня, можна віднайти відповідь на докорінні питання, змінитися духовно. Так, як благорозумний розбійник, який з одного стану перейшов в інший, сказавши: «Пом'яни мене, Господи, у Царстві Своїм», так і кожній людині доступно це. Можна змінитися не тільки за тиждень, а й за декілька секунд.

Владика зазначив, що в наш час тисячі людей свідомо приходять до Сповіді, бо ж ніхто не змушує йти до церкви. Громада змінюється, не так швидко, як би ми хотіли, проте в кращу сторону. Для українського суспільства потрібен був поштовх. Адже після певного потрясіння людина приходить до храму, шукаючи заспокоєння для душі. Такими поштовхами стали Майдан, Донбаська війна.

Ведуча висловила думку, що часто ідуть не до Бога, а до церкви, сповняючи деякі обряди, як-от запалення свічки. Митрополит зауважив, що це – перший ступінь воцерковлення. Таких парафіян не можна осуджувати, ми всі вчимося церковного життя. «Ми, як діти, не розуміючи, але довіряючи батькам, ідемо, робимо, повторюємо, як вони». Так і дорослі, чуваючи заклик священнослужителів, ідуть до храму, а знайшовши сенс свого приходу, прийдуть ще не раз.

Наостанок обговорили роль священника в громаді, роль держави в житті Церкви. Держава не може втручатися в догматичне вчення, моральні питання, але зобов'язана допомагати об'єднуватися релігійним громадам, якщо вони цього бажають. Священник же повинен бути присутнім у багатьох аспектах життя територіальної громади, настановляючи людей на добро.

Передачу можна послухати на єпархіальному сайті Pravoslaviavolyni.org.ua, у розділі «Аудіо».

Київський Патріархат щільніше став опікуватись Нацгвардією

24 квітня Сповідь і Причастя воїнів Національної гвардії – вперше у луцькому Свято-Троїцькому кафедральному соборі – здійснили їх капелан ієромонах Іларіон (Зборовський), священник Роман Вонсіцький. Віце-канцлер та старший капелан єпархії протоієрей Олександр Безкоровайний привітав військовиків із цією важливою подією.

Він же 30 квітня побував у військовій частині Нацгвардії, розміщеній в обласному центрі, освятив паски, спечені для гвардійців підприємством «Теремно-хліб», поздоровив із довгоочікуваним Великоднем.

Пасхальна радість.

Чи можлива вона в умовах війни?

Як знайти сили для духовної радості в атмосфері тривоги? Про це, зокрема, говорив єпископ Володимир-Волинський Матфей 30 квітня у черговій єпархіальній телепередачі «Людина духовна», присвяченій Воскресінню Христовому.

Сьогодні для нас однією з найбільших проблем є війна на Сході, яка приносить тривогу та смутку, що не характерно для пасхального періоду. В цей час маємо відчувати велику радість, яку несе нам Великдень. «Ми повинні бути переконані, самі наставлені та інших підбадьорювати, що час протистояння мине, відійде у минуле», – зазначив владика. Після розп'яття Ісуса Христа апостоли також сумували. Сумували й жінки-мироносиці, які йшли до гробу. Але вони побачили, що камінь відвалено, й почули голос ангела, який сповістив добру новину.

Тож силу для духовної радості треба знаходити у вірі, що Христос усім Своїм послідовникам дає неземну, вічну радість. Після тривоги та нещастя обов'язково настане час радості, і він не за горами, переконаний архієрей.

Передача «Людина духовна» виходить в ефірі державного телеканалу «Нова Волинь». Її ведучий – протоієрей Микола Шутяк. Запис можна переглянути на єпархіальному сайті Pravoslaviavolyni.org.ua, у розділі «Відео».

ВІДПОВІДЬ БОГОСЛОВА

ПРО ЧИНИ СВЯТОСТІ

Запитання: Чому одних святих називають сповідниками, інших – новомучениками, ще інших – преподобними і тому подібне?

Відповідає священник Андрій ХРОМЯК, кандидат богословських наук, настоятель парафії Юрія Переможця (с. Жабка) Ківерецько-го благочиння.

Усі святі поділяються на різні категорії, або ж чини святості. Так, старозавітні святі – це зазвичай *пророки* і *праведні* (християни, які прославились чистотою свого життя). Нарівні з апостолами шануються *рівноапостольні*, які відзначилися подвигами в поширенні віри. Так, до рівноапостольних зараховано просвітителів слов'ян Кирила і Мефодія, князя Володимира. *Мученики* і *мучениці* – це християни, що прийняли мученицьку смерть за віру, а *священномученики* – ті з них, хто мав сан священника. Ті, що зазнали особливо важких страждань за Христа, називаються *великомучениками* та *великомученицями*. Ті ченці та черниці, які прийняли мученицьку кончину, називають *преподобномучениками* і *преподобномученицями*, а взагалі святих із ченців іменують *преподобними* (так, преподобний Агапіт Печерський був ченцем).

Тих, хто поніс страждання за християнську

віру, не зрікся від неї, але уникнув мученицької смерті, називають *сповідниками*. Святі, що прославились безкорисливістю, – це *безсрібники*. Князів і царів, які дуже піклувалися за чистоту Православ'я, називають *благочинними*. Архієреїв, зарахованих до лику святих, зовуть *святителями*. Християн, які загинули від рук лиходіїв, але при цьому постраждали не через віру в Христа, – *страстотерпці* (як-от Борис і Гліб).

Особливу категорію святих становлять Христу ради *юродиві*. Це люди, божевільні за виглядом, але їхні слова і вчинки мають глибокий духовний зміст, служать докором світові. Зарахованих до лику юродивих святих називають *блаженними*. Блаженними також називають «таємних» святих, що догодили Богові в тайні, і тих, чию святість встановлено не славою їхніх діл, а в основному через свідчення інших людей.

Чудотворцями іменують угодників, відомих своїми чудесами, які вони здійснювали силою Божою для зцілення недужих, викриття неправди, зміцнення віри в людях (таким був Миколай Чудотворець).

Новомученики – святі, які зазнали страждань і загинули за віру не в стародавні часи, а в останні століття, зокрема в роки радянської влади.

Бажаєте одержати відповідь православного богослова на Ваші запитання? Звертайтеся до редакції: 43025 Луцьк, Градний узвіз, 1; (0332) 72-21-82; hazeta.vyev@gmail.com

Волинська делегація привезла з Єрусалима благодатний вогонь

Митрополит Луцький і Волинський Михаїл, керівник єпархіального паломницького центру «Україна» Лариса Савчук, інші прочани 30 квітня, у Велику суботу, стали свідками сходження благодатного вогню в єрусалимському храмі Гробу Господнього.

Поїздка відбулася за сприяння депутатів Луцької міськради Валерія Бондарука і Євгена Ткачука. Владика передав лампади Патріарху Філаретові у київському соборі Рівноапостольного князя Володимира й привіз благодатний вогонь у кафедральний собор Святої Трійці в Луцьку до початку пасхальної Божественної Літургії 1 травня.

Великдень у луцькому кафедральному соборі Святої Трійці

1 травня, на Світле Христове Воскресіння, Пасху, в головному храмі Волині відбулись урочисті Богослужіння.

Опівнічну, хресний хід та Ранню очолив декан протоієрей Микола Нецькар. Перед Літургією до храму ввійшов митрополит Михаїл із благодатним вогнем.

Радість спільного святкування розділили римсько-католицький єпископ Віталій Скомаровський, голова ОДА Володимир Гунчик, перший заступник голови облради Олександр Пирожик та міський голова Микола Романюк.

На завершення Ранньої о. Микола прочитав огласительне слово святителя Іоана Золотоустого, а голова інформаційно-видавничого центру єпархії протоієрей Віталій Собко наприкінці Служби Божої – пасхальне послання Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета.

Частина великоднього Євангелія традиційно прозвучала кількома мовами: архієрей розпочав грецькою, а священники продовжили церковнослов'янською, латинською, івритом, англійською, німецькою, французькою, іспанською, російською, польською, і повністю – українською.

Після Літургії високопреосвященний виголосив вітальне слово. Із соборного амвону волинян привітали й високопосадовці.

Закінчилося Богослужіння хресною ходою навколо собору та освятою пасхальних кошиків. Охочих долучитися до Відправи не вмістило ані храм, ані соборна площа. Парафіяни заповнили і Театральний майдан, і частину прилеглої вулиці Лесі Українки.

Прямую трансляцію вело обласне державне телебачення (коментатори – керівник єпархіального паломницького центру «Україна» Лариса Савчук та завідувач кафедри гуманітарних дисциплін Волинської православної богословської академії кандидат філософських наук Ігор Сацик). Співав архієрейський хор «Оранта» (регент – заслужений діяч мистецтв України Василь Мойсіюк).

Перед Великоднем, 28 квітня, митрополит Луцький і Волинський Михаїл очолив основні відправи Страсного тижня: Божественну Літургію у Великий четвер (спомин Тайної вечері), чин омовіння ніг та Ранню Великої п'ятниці з читанням 12-ти Євангелій (спомин спасених страждань Ісусових).

Душпастир побував у солдатів строкової служби в Ратному

1 травня, на Великдень, декан і настоятель парафії Пророка Іллі, що в райцентрі, протоієрей Роман Бодак побував у військовій частині, де служать юнаки з Донецької, Львівської та Миколаївської областей.

Панотець поспілкувався з ними і зазначив, що священники Київського Патріархату постійно моляться за українське військо, за кожного військовослужбовця і поруч з ними служать капеланами в зоні АТО. Від першого дня і до сьогодні Церква надає допомогу армії, щоби кожен, хто на посту, в наряді чи в окопах, відчував, що він не забутий, і знав, що війна закінчиться, а життя продовжується. Двері храму Пророка Іллі завжди відкриті для військових.

Душпастир також привітав воїнів зі святом, подякував за службу, поблагословив, побажав кріпості та наснаги, виконуючи обов'язок перед Батьківщиною і Богом, та побажав здоровими повернутись додому. А щоб військово-службовці відчули дух свята і рідної домівки, передав пасхальні страви від ратнівчан.

Військові влаштували настоятелям екскурсію частиною та познайомили з армійським побутом.

Також у цей день громади Ратнівського деканату передали великодні подарунки для військовиків у зону АТО.

Діти з Волновахи відвідали волинські святині

Приймав у луцькому кафедральному соборі Святої Трійці сімдесятьох дітей і вісьмох супроводжуючих, проводив екскурсію та ознайомлював із традиціями святкування Великодня на Волині гостям зі Сходу України декан протоієрей Микола Нецькар 30 квітня.

2 травня вони побували у чоловічому монастирі Святителя Миколая с. Жидичин Ківерецького деканату, де їм також проведено екскурсію.

Такі заходи відбуваються другий рік поспіль у рамках програми «Схід і Захід разом», а також відповідно до меморандуму про співпрацю між містами Луцьк і Волноваха.

На другий день Пасхи – митрополит традиційно у Володимирі-Волинському

2 травня владика Михаїл очолив Божественну Літургію та хресний хід у соборі Різдва Христового. Він передав цій парафії благодатний вогонь, який особисто привіз із Єрусалима.

У проповіді архієпископа розповів про суть Христового Воскресіння з мертвих, як це відбулося 2000 років тому, і про майбутнє всезагальне воскресіння людей, як це відбуватиметься в кінці віків. Також оповів свої враження від сходження благодатного вогню в храмі Гробу Господнього, про сам вогонь, про деталі його сходження і що він означає для нашого утвердження у вірі.

Після цього високопреосвященний нагородив учасника АТО Петра Кондисюка єпархіальною відзнакою. Митрополиту ж від імені 14-ї ОМБр вручено «Медаль пошани».

Із владикою служили: міський декан протоієрей Юрій Пилипець, його помічник протоієрей Ігор Бігун (якого митрополит під час Відправи нагородив правом носіння митри), духовенство володимирських міського та районного благочинь.

Горохівський священник поблагословив військовим пасхальні подарунки

Після звернення волонтерів Віталія Гладуна, Петра Бабія й Олега Хвищуна через «Горохівський вісник» про збір пасхальних гостинців на Схід України на це відгукнулось чимало парафіян Свято-Вознесенського храму та інших православних. Тож 3 травня декан протоієрей Андрій Сидор проводжав волонтерів із пожертвами на Донбас. Панотець окропив їх освяченою водою і побажав Божого благословення.

Великодніми наїдками поділилися з українськими воїнами громади, в тому числі вчителі й учні, Скобелки, Холонева, Старостава, Терешківців, Ощева, Вільхівки, Ярвіки, Пустомит, Звинячого та інших сіл. Про те, щоб «свяченої паски й смачної ковбаски» було достатньо, подбали підприємці Оксана Щерблюк із Печиховств, Микола Линчук зі Шклиня. Сир, виготовлений за старовинними рецептами, передав для солдатів волонтер із Терешківців Або Саджая. Дарунки в зону АТО зібрали від жителів Берестечка місцеві волонтери на чолі з Валентином Нахтігалем. Передачу від американської діаспори привіз Микола Дорошук зі Скобелки. Святкові лакоминки, як і в попередні роки, принесло подружжя Тетяна й Ігор Довмати з Горохова.

Допомогли соляркою фермери Василь Могилицький і керівник ПОСП «Україна» Григорій Шеремета. Працівники цього агроформування зробили й особистий вклад у гуманітарну допомогу. Довантажили бус горохівського волонтера Руслана Брюховецького активісти «Автомайдану України» в Луцьку (керівник Андрій Попик).

Продовження на с. 4

ВРЯТОВАНІ ДУХОВНІ СКАРБИ

Давній волинський іконопис зазнав тотального нищення в останній іконоборчий період нашої історії – у час панування атеїстичної ідеології. Та як це не дивно, у вищих ешелонах влади у 80-х роках визріла думка про порятунок уцілілих пам'яток народного малярства, що зберігалися в закритих храмах.

За цю благодатну справу з великим ентузіазмом узялися працівники Волинського краєзнавчого музею. Наукові експедиції музею для обстеження культових споруд очолював доктор мистецтвознавства Павло Миколайович Жолтовський, невтомний працівник на ниві української культури. Лише один відсоток зібраних церковних предметів був у задовільному стані. Решта потребувала негайного порятунку. Бракувало спеціалістів реставрації іконопису. Директорів Волинського краєзнавчого музею О. Зарицькому вдалося «вибити» у Міністерстві культури всього одну штатну одиницю художника-реставратора. Лише через 11 років музей поповнився ще двома реставраторами.

Про високу цінність волинського іконопису в скарбниці української культури появилися публікації авторитетних мистецтвознавців: П. Жолтовського, О. Сидора, В. Овсійчука, В. Александровича. Роль реставрації як наукової дисципліни в системі зберігання музейних цінностей поступово отримувала належну оцінку й увагу, а разом з тим утверджувалося місце реставратора в ієрархії музейних професій.

На найвищому державному рівні було реалізовано ініціативу про створення спеціалізованих установ з консервації та реставрації творів давнього мистецтва, кількість якого переважала у музеях Західного регіону України. Так у 1983 році виникла Львівська філія Державної науково-дослідної реставраційної майстерні (м. Київ), яка у роки незалежності набула статусу національної. Таким чином зросла кількість рятівників та захисників надбань сакрального малярства.

Щоб надати нове життя давнім образам, у Музеї волинської ікони вже більше 20-ти років іде велика робота щодо їх збереження та реставрації. Частина пам'яток реставрується фахівцями нашого музею, триває тісна співпраця з науковими інституціями Києва та Львова: Національним

науково-дослідним реставраційним центром України (Київ), Львівською філією, Київською національною академією образотворчого мистецтва і архітектури. Наш музей отримує цінну інформацію про рентгенологічні, техніко-технологічні, хіміко-біологічні дослідження волинських ікон, які використовує в атрибутивному пам'яток, визначанні їх стилю й авторства. З метою вивчення проблем реставрації, збереження та дослідження традицій і художньої культури краю вже 22 роки Музей волинської ікони проводить щорічні наукові конференції на міжнародному рівні.

Справжнім мистецьким відкриттям 2014 року стала відновлена львівськими реставраторами ікона «Св. Миколай». Під замальовком XIX ст., що відтворював сюжет «Моління про чашу», відкрився образ св. Миколая XVI ст. унікальної, дуже цікавої стилістики, який чекає своїх дослідників.

У музеї вже традиційно організовуються виставки недавно реставрованих пам'яток сакрального мистецтва. Це пов'язано з поживленням реставраційної справи в нашій державі. Адже відкрилося чимало відділів для підготовки реставраторів у художніх академіях, інститутах, коледжах. Піднімається престиж професії реставратора, яка виконує почесну місію «затримувати час», закодований у матеріальних мистецьких витворах. Реставратори відновлюють у невблаганного часу генетичну пам'ять народу. Для тих, хто буде жити після нас, врятовані артефакти історії служимуть духовними орієнтирами, фундаментом подальшого поступу.

Лариса ОБУХОВИЧ,
художник-реставратор Волинського краєзнавчого музею

ХРОНІКА

Продовження. Початок на с. 2, 3

Вікарій єпархії поздоровив
польських дипломатів

4 травня єпископ Володимир-Волинський Матфей на запрошення генерального консула Республіки Польща в Луцьку Беати Бживчи і з благословіння митрополита Луцького і Волинського Михаїла відвідав урочистий захід з нагоди державного свята цієї країни – Третього травня. Цього дня 1791 року (225 літ тому) сейм Речі Посполитої прийняв конституцію, що на всі подальші часи стала символом волелюбності поляків.

Владика Матфей привітав представників дружньої держави зі святом, подякував пані Беаті за плідну співпрацю з Волинською єпархією Української Православної Церкви Київського Патріархату, побажав їй подальших успіхів на дипломатичній ниві.

У Луцьку відкрили меморіальну
дошку загиблого бійцеві

Настоятель парафії Воздвиження хреста Господнього протоієрей Василь Ключак із благословіння митрополита Луцького і Волинського Михаїла 5 травня відвідав концентратор Олександрів Сивому, який загинув на Донбасі. Пливу зі скорботним написом відкрили на фасаді головного корпусу Луцького базового медичного коледжу, де навчався герой.

У проповіді о. Василь нагадав, що тут, у старій частині міста, є вже не одна пам'ятна таблиця, що вшановує тих, хто віддав своє життя за віру й Вітчизну. Це, зокрема, священномученик Данило Братковський, українці-підпільники часів Другої світової війни. Кожна з трагедій,

увічнена в цих знаках, спричиняла велику печаль, особливо найближчим родичам. Проте, як сказав Спаситель апостолам перед хресними стражданнями, «ви будете сумувати, але сум ваш обернеться в радість». Адже загибель за народ, за дану Богом рідну землю не залишиться не поміченою в очах Усвишнього. Ми віримо, що за свій подвиг Олександр гідний Царства Небесного.

У заході взяли участь: представники влади, навчального закладу, рідні та близькі, небайдужа громадськість.

Олександр Сивий – фельдшер роти патрульної служби міліції особливого призначення «Світязь». Загинув 29 серпня 2014 року під Іловайськом під час виходу з оточення.

Олександра помилково поховали у Вінниці під іншим іменем. Лише через півроку за експертизою ДНК віднайшли його справжню могилу. 27 грудня 2014-го він знайшов вічний спочинок на рідній Волині.

Посмертно Олександра Сивого удостоєно ордену «За мужність» III ступеня. На відкритті меморіальної дошки бійцеві, яке приурочили до Проводів, т. в. о. начальника Головного управління Національної поліції у Волинській області генерал поліції третього рангу Петро Шлига вручив сестрі загиблого пам'ятний знак «Іловайськ-2014».

Артистку Аллу Опейду відзначено
церковною нагородою

Єпископ Володимир-Волинський Матфей із благословіння митрополита Луцького і Волинського Михаїла 6 травня відвідав концерт-бенефіс заслуженої артистки України Алли Опейди «У долі своя весна».

Вручивши їй медаль, владика виголосив вітальне слово. Подякував «волинському соловейку» за

чарівні пісні, за її любов до рідної землі, невтомну працю, побажав многих літ життя та творчої наснаги.

Захід відбувся у Волинському академічному обласному музично-драматичному театрі імені Т.Г. Шевченка.

У Горохові освячено пам'ятник
кулеметникові полку «Азов»

Чин освяти монумента Ігорю Сливці 7 травня здійснив декан і настоятель парафії Вознесіння Господнього, що в райцентрі, протоієрей Андрій Сидор.

Ігор Сливка загинув 12 грудня 2014 року, підірвавшись на фугасі поблизу Павлополя Донецької області. Указом Президента України від 9 квітня 2015 року «за особисту мужність і високий професіоналізм, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність військовій присязі» посмертно нагороджений орденом «За мужність» III ступеня.

Духовенство провело богослужіння
до Дня пам'яті та примирення

8 травня з нагоди 71-ї річниці перемоги над нацизмом митрополит Луцький і Волинський Михаїл зі священнослужителями Свято-Троїцького кафедрального собору відправили панахиду на міському меморіалі «Вічна слава». У ній взяли участь і католицькі єпископи нашого краю: УГКЦ – Йосафат (Говера) та РКЦ – Віталій Скомаровський.

9 травня владика Михаїл, канцлер єпархії протоієрей Микола Цап та соборне духовенство взяли участь на цьому ж меморіалі в урочистих заходах – мітингу й покладанні квітів до монументів.

Такі ж події тими днями пройшли по всій області, у них взяли участь священнослужителі нашої єпархії.

Як відомо, Акт про беззастережну капітуляцію військ нацистської Німеччини підписано (ратифіковано) 8 травня у Берліні, коли за московським часом уже було 9 травня. Тому в західному світі день перемоги над нацизмом завжди відзначали 8-го, а в СРСР і на пострадянському просторі – 9-го. З 2015 року в Україні встановлено День пам'яті та примирення – 8 травня, але частина заходів проходить і 9-го, в День Перемоги.

В Іваничах попрощалися
з майором-добровольцем

Чин похорону військовослужбовця Олександра Галаса очолював помічник декана протоієрей Андрій Мельничук у храмі Казанської ікони Божої Матері, що в районному центрі, 8 травня.

Воїн Олександр служив у 26-й окремій артилерійській бригаді, воював під Горлівкою. Він був хворий на серцеву недугу, після військової служби на Сході здоров'я остаточно підірвалося. У своїх неповних 54 роки старався кожен день прожити гідно. Його життєві енергії міг позадирити кожен із молодих бійців.

Проводжати Олександра Галаса прийшли колишній голова райради Віктор Вілентко, заступники голови РДА, селищний голова Федір Войтюк, волонтери та інші небайдужі. Похоронили героя з військовими почесностями на кладовищі в Іваничах.

Мам вітали в пологовому будинку

8 травня з нагоди Дня матері у Володимир-Волинський пологовий будинок завітали інтелігенція міста на чолі з протоієреєм Ігорем Бігуном, помічником міського декана та кліриком собору Різдва Христового.

Закінчення на с. 6

КАПЕЛАНСТВО

ВЛАДИКА МИХАІЛ ІЗ ДУХОВЕНСТВОМ – У ЗОНІ АТО

Митрополит Луцький і Волинський Михаїл із кількадечним благодійницьким візитом побував на Донеччині. У дні Світлого тижня сюди також прибули: декан монастирів єпархії архимандрит Константин (Марченко) з братією Жидичинського монастиря, душпастир Луцького районного деканату – протоієрей Віктор Пушко (Лище), священники Андрій Мовчанюк (Гараджа), Іван Гуреев (Підгайці); Олександр Вронський (Луцьк), Матвій Олійник (Люблинець Ковельського районного деканату) та Роман Скірак (Шацьк). Їх приймали й супроводжували архієпископ Донецький і Маріупольський Сергій та вікарій Донецької єпархії єпископ Слов'янський Всеволод.

4 травня волиняни були в Маріуполі у сиротинці для сліпих – передали святкові страви, комп'ютер і диски з духовними піснеспівами; у храмі Петра (Могили) – відслужили молебен, тут і в дитячо-юнацькій спортивній школі для

сиріт передали допомогу (великодні страви та засоби гігієни), зібрану громадами Ковельського районного благочиння; с. Широкине – передали допомогу прямо на передовій; храму Всіх святих землі Волинської у Волновасі тимчасово передали ікону великомучениці Варвари з частинкою мощей із луцького Свято-Троїцького собору, відправили молебен; у селищі Благодатне Волноваського району – освятили хреста зі стелою на місці загибелі воїнів-волинян та відслужили панахиду по них. У Сартані відвідали загін прикордонників: молилися за їхнє здоров'я, передали усіляку допомогу.

5 травня. Священнослужителі побували в Красногорівці – у 14-й бригаді служили молебен, спілкувалися з військовиками, підтримували їх у складних умовах ратного труду. Потім у Мар'їнці, в районному центрі дитячої та юнацької творчості, передали солодощі, паски, крашанки, м'які іграшки. Владика пожертвував гроші на вікна, директора Аліну Коссе нагородив медаллю, а заклад у цілому – митрополичою грамотою. Гості спілкувалися з місцевими жителями, багато вчителів підходили з проханням молитися і підтримувати, дарували квіти. Місцевій каплиці на честь ікони «Моління про чашу» того дня передано такий образ. Далі шлях проліг в один із підрозділів ЗСУ. Тут волиняни відслужили молебен, нагородили військовиків медалями, передали допомогу від Луцького райдеканату. Потому священники цього благочиння поїхали до Краматорська, у полк МВС «Київ»: правили молебен, нагороджували медалями, передавали гуманітарну допомогу.

6 травня ці ж панотці відвідали у Краматорську школу-інтернат, де служили молебен, передавали допомогу, спілкувалися. У Слов'янську того дня вони були в школі-інтернаті для дітей із вадами зору: правили молебен, передали іграшки, одяг, паски, солодощі, спілкувалися. Діти дали концерт для гостей українською мовою на пасхальну тематику.

Віктор ГРЕБЕНЮК. Світлина інформаційної служби єпархії

ЮВІЛЄЇ

Єпархія відзначила 50-річчя митрополита Михаїла

Святкові заходи 11 травня розпочалися Божественною Літургією в кафедральному соборі Святої Трійці в Луцьку, після якої владика приймав вітання від духовенства та мирян. А по обіді в міському Палаці культури відбулась урочиста академія.

За Богослужінням із керуємим нашою єпархією молились: архієпископ Чернівецький і Кіцманський Онуфрій, єпископ Володимир-Волинський Матфей, вікарій єпархії, канцлер протоієрей Микола Цап, ректор Волинської православної богословської академії (ВПБА) протоієрей Володимир Вакін, декани, намісники і намісники монастирів, студенти ВПБА, вірний люд.

Після Відправи від імені єпископату Церкви вітальний адрес ювіляру виголосив владика Онуфрій, а владика Матфей – від імені духовенства нашої єпархії. Високопреосвященний, дякуючи за поздоровлення, зазначив, що 50 років – не дата підбиття підсумків, а лише побудови планів. Про свої плани архієпископ сказав так: «Свою місію в житті я визначив – це служіння Богу і людям».

Під час урочистої академії демонструвався фільм про ювіляра

«Свою місію в житті я визначив...», звучали духовні твори та народні в сучасній обробці від таких колективів: архієрейський хор «Оранта», чоловічий хор храму Холмської ікони Божої Матері в Луцьку «Аксіос», квартет «Акорд», акапельний джазовий септет «Дабл войз», духовий оркестр «Любарт» Волинського державного училища культури і мистецтв ім. І. Стравінського.

Завершилось дійство черговим вітанням від імені всіх волинян єпископа Матфея та міського голови Миколи Романюка. Ювіляр же виголосив подячне слово.

Митрополит Луцький і Волинський Михаїл (у миру Тимофій Зінкевич) народився 9 травня 1966 року в с. Лосятин поблизу Почаєва. У 1984-му закінчив Почаївське СПТУ № 1. Із 1984 по 1987-й – служба на військово-морському флоті. У 1994 році закінчив Санкт-Петербурзьку духовну семінарію, а в 1998-му – Київську духовну академію. 12 жовтня 1997 року висвячений на ієромонаха, 21 жовтня 2000-го – у сан єпископа з титулом Сумський і Охтирський. Із 2002 по 2004-й перебував на чернігівській кафедрі, з 2004-го – на волинській. У 2009 році піднесений до сану архієпископа, у 2012-му – до сану митрополита. Відзначений орденами Князя Володимира Великого III ступеня, Юрія Переможця, «За заслуги» III ступеня.

Орест ВЛАСЮК
Світлина інформаційної служби єпархії

СВЯТИНІ ВОЛИНІ

У ковельський храм
передали унікальні ікони

Сім'я, яка належить до парафії Рівноапостольного князя Володимира у Ковелі, передала в церкву оновлені образи Спасителя та Пресвятої Богородиці, а також великомучениці Варвари XVII ст. 15 травня святині перенесли хресним ходом до Божого дому.

Процесію та молебен перед реліквіями у Свято-Володимирському храмі очолив декан протоієрей Анатолій Александрук. У відправі, зокрема, взяли участь настоятель парафії протоієрей Віталій Лехкобит, інше місцеве духовенство.

Настоятель громади Преображення Господнього священник Ростислав Дідух, виголосив проповідь, побажав, аби душі православних християн оновлювалися в молитві, як ці образи.

Ікони були дуже старі й темні та передавалися в родині з покоління в покоління, розповів інформаційній службі єпархії о. Віталій. Після Різдва Христового 2015 року стало видно: вони відновлюються. Тож парафіяни вирішили передати святині до храму, щоби й інші вірні могли перед ними молитися.

Ольга ВЕРЕМЧУК
Світлина з архіву священника Матвія Олійника

ХРОНІКА

Закінчення. Початок на с. 2–4

Голова місцевої організації «Союз українок» Віра Чайковська-Тарликова та секретар миськради Олег Свідерський привітали породіль і вручили їм подарунки.

Отець Ігор поздоровив молодих мам, подарував іконки Божої Матері, побажав їм та дітям здоров'я і Господнього благословення.

На честь свята союзнянки подарували новонародженим власноруч виготовлені вишиванки, за що були відзначені грамотами миської ради.

Митрополит освятив пам'ятний знак засновнику ОУН у Піддубцях

Пам'ятник Анатолієві Козяру, провідникові місцевого осередку Організації українських націоналістів, відкрито в с. Піддубці Луцького районного деканату. Чин освячення 9 травня очолив митрополит Луцький і Волинський Михайл.

Меморіальний знак розміщено на нещодавно створеній алеї слави. Сюди перенесли інші пам'ятники, що раніше стояли в різних місцях села, – воїнам ОУН та УПА, загиблим учасникам АТО Сергієві Писаруку і Вікторіві Михальчуку. Ініціатором створення алеї став народний депутат Верховної Ради V і VI скликань Анатолій Горбатюк.

Під час урочистості митрополит нагородив церковними відзнаками воїнів батальйону «Айдар» та генерального директора ПрАТ «Луцький домобудівельний комбінат» Руслана Ваймана, компанія якого профінансувала купівлю 10 квартир сім'ям загиблих воїнів АТО, а також волонтерів.

В освяченні взяли участь декан протоієрей Володимир Присяжнюк, настоятель місцевої парафії Успіння Пресвятої Богородиці священник Андрій Мовчанюк, інше духовенство. Вшанували пам'ять загиблих, зокрема, голови РДА Ігор Ярмольський, райради – Валентин Приходько, сільради – Борис Горбатюк, т. в. о. начальника головного управління Національної поліції у Волинській області Петро Шпиґа.

У Луцьку освячено прапор об'єднання воїнів АТО

Митрополит Луцький і Волинський Михайл 9 травня освятив стяг громадської організації «Волинська спілка учасників АТО» в кафедральному соборі Святої Трійці.

Після богослужіння голова організації Олег Твердохліб вручив архієрею її нагороду – золотий орден «Народний герой Волині» I ступеня – за заслуги перед краєм, Церквою та за допомогу бійцям.

У відправі взяли участь: капелан спілки протоієрей Михайло Бучак, військовики різних підрозділів, учасники бойових дій.

Воїнам 14-ї бригади вручили церковні відзнаки

Настоятелі парафій Луцького районного деканату в с. Гаразджа священник Андрій Мовчанюк, в с. Підгайці священник Іван Гурєєв, а також священник Олександр Вронський із обласного центру з благословіння митрополита Михайла 10 травня відвідали військослужбовців 14-ї окремої механізованої бригади на полігоні в Рівному.

Душпастирі вручили армійцям церковні нагороди – грамоти та медалі, а також передали гостинці та дитячі малюнки, висловлюючи подяку за відданість обов'язку.

У Луцьку вшанували загиблих від комуністичних переслідувань

До дня пам'яті жертв політичних репресій, що відзначається в першу неділю травня, віце-канцлер єпархії протоієрей Олександр Безкоровайний із благословіння владики Михайла 12 квітня відправив заупокійну молитву за спокій їх душ під час академії «Розп'ятими долями болить Україна» в Палаці культури обласного центру.

У траурному заході, організованому обласним товариством політичних в'язнів і репресованих, взяли участь представники влади та громадськості.

Інформаційна служба єпархії

Докладніше про ці та інші події – на офіційному сайті pravoslavnavolyni.org.ua

ВОЛИНСЬКА ПРАВОСЛАВНА БОГОСЛОВСЬКА АКАДЕМІЯ (ВПБА) ЗАПРОШУЄ НА НАВЧАННЯ

Волинська православна богословська академія – вищий навчальний заклад закритого типу з шестирічним терміном навчання, який готує священнослужителів, церковнослужителів, працівників єпархіальних управлінь і місій для Української Православної Церкви Київського Патріархату.

На богословське відділення (стаціонарна і заочна форми навчання) приймаються особи православного віросповідання чоловічої статі у віці до 35 років, які мають середню освіту, неодружені або одружені першим шлюбом.

Після закінчення 4-х років навчання студенту надається диплом бакалавра богослів'я. Якщо всі роки він навчався на «відмінно» і «добре» та успішно захистив диплом бакалавра, то може продовжити навчання в магістратурі академії та після її закінчення й успішного захисту наукової роботи отримати диплом магістра богослів'я.

На регентське відділення приймаються особи чоловічої і жіночої статей віком до 45 років, які мають базову середню і середню освіту. Термін навчання 3 роки. Випускники отримують дипломи регента церковного хору і вчителя основ християнської етики.

Абітурієнти повинні пройти співбесіду і скласти усні іспити з таких дисциплін: біблійна історія, катехізис, церковний устав, церковний спів (програми додаються); написати диктант на одну із запропонованих біблійно-церковних тем.

Студенти забезпечуються житлом і триразовим харчуванням.

Правила вступу до ВПБА (бакалаврат)

Для вступу до академії потрібно подати такі документи:

- 1) прохання на ім'я ректора;
- 2) анкету (за зразком);
- 3) чотири фотокартки розміром 4 x 6 см;
- 4) автобіографію;
- 5) свідоцтво про народження;
- 6) документ про освіту;
- 7) довідку про склад сім'ї;
- 8) медичну довідку;
- 9) рекомендацію єпархіального архієрея або парафіяльного священника;
- 10) свідоцтво про Хрещення;
- 11) свідоцтво про Вінчання (для одружених);
- 12) військовий квиток або приписне свідоцтво;
- 13) паспорт,

а також п'ять конвертів з маркою.

Усі документи приймаються в оригіналах канцелярією академії до 1 серпня включно. Вступні іспити – 11–12 серпня

Від абітурієнтів вимагається тверде й усвідомлене знання напам'ять молитов:

початкових: «Слава Тобі, Боже наш, слава Тобі», «Царю Небесний», «Святий Боже», «Пресвята Тройце», «Отче наш», «Прийдіть, поклонімося»; ранішніх: «Від сну піднявшись», «Вседержителю, Слово Отче», «Благородного Царя Благая Мати», «Ангелу-хоронителю»;

Божій Матері: «Богородице Діво, радуйся», «Достойно є», «Непереможній Воеводі», «Милосердя двері», «Не маємо іншої допомоги»;

Символу віри; молитви св. Єфрема Сирина; молитви перед святих Причастям; тропарів дванадесятих свят; тропаря своєму святому; псалмів 50-го та 90-го.

Абітурієнти повинні володіти церковним читанням мовами українською та церковнослов'янською.

Програми усних іспитів Біблійна історія Старий Заповіт

1. Книга Буття. Створення Богом світу і людини.
2. Блаженне життя прабатьків у Раю.
3. Гріхопадіння і його наслідки.

4. Каїн і Авель. Сиф.
5. Потоп. Ной і його нащадки.
6. Вавилонське розсіяння.
7. Авраам. Покликання і переселення в Обітовану Землю.
8. Богоявлення Аврааму.
9. Знищення нечестивих міст Содом і Гоморри.
10. Народження Ісаака і вигнання Агарі.
11. Принесення в жертву Ісаака.
12. Яків та Ісав.
13. Історія Йосифа.
14. Народження і виховання Мойсея. Неопалима купина.
15. Кари єгипетські. Установлення Пасхи і вихід із Єгипту.
16. Євреї в пустелі. Синайське законодавство.
17. Ісус Навин і завоювання Обітованої Землі.
18. Період суддів. Девора і Варак, Гедеон, Самсон.
19. Історія Руфі.
20. Самуїл – пророк і суддя.
21. Саул. Помазання на царство, перемоги і непослух його перед Богом.
22. Давид – цар, пророк і суддя.
23. Цар Соломон. Побудова Храму.
24. Пророки Ілля і Єлісей.
25. Пророк Йона.
26. Пророк Даниїл. Три отроки в печі вавилонській.

Новий Заповіт

1. Різдво Богородиці. Введення в Храм і виховання.
2. Благовіщення Пресвятої Богородиці.
3. Різдво Христове. Поклоніння пастухів і волхів. Зцілення Господнє.
4. Йоан Хреститель, його народження і проповідь. Хрещення Господнє.
5. Сорокаденний піст і спокуса Господа в пустелі.
6. Покликання апостолів.
7. Чудо в Кані Галілейській. Зцілення двох сліпих, бінснутаго німого.
8. Насичення п'ятьох тисяч у пустелі.
9. Притчі Господа Ісуса Христа:
 - про немилосердного боржника (Мф. 18:23–35);
 - про доброго самарянина (Лк. 10:25–37);
 - про блудного сина (Лк. 15:11–32);
 - про багача і Лазаря (Лк. 16:19–31);
 - про митаря і фарисея (Лк. 18:10–14);
 - про робітників у винограднику (Мф. 19:27–30, 20:1–16);
 - про весільний бенкет (Мф. 22:2–14);
 - про десять дів (Мф. 25:1–13);
 - про таланти (Мф. 25:14–30).
10. Преображення Господнє.
11. Воскресіння праведного Лазаря.
12. Бесіда з Никодимом.
13. Бесіда з самарянкою.
14. Вхід Господній у Єрусалим.
15. Зрада Юди. Змова юдеїв.
16. Тайна вечеря. Установлення Євхаристії.
17. Події гефсиманської ночі.
18. Розп'яття, смерть і поховання Спасителя.
19. Воскресіння Христове. Явлення Господа.
20. Вознесіння Господнє.
21. П'ятдесятниця. Зішестя Святого Духа.

Kamexisus

1. Учення Православної Церкви про природне і надприродне одкровення.
2. Вселенські Собори.
3. Символ віри. Історія складання.
4. Таїнства Православної Церкви.
5. Хрещення.
6. Миропомазання.
7. Євхаристія.
8. Покаяння.
9. Шлюб.
10. Священство.
11. Єлеосвячення.
12. Заповіді Закону Божого.
13. Вчення Православної Церкви про Заповіді блаженства.
14. Молитва Господня «Отче наш».

Церковний устав

1. Поняття про богослужіння.
2. Походження храму.
3. Зовнішній вигляд храму.
4. Внутрішнє упорядкування храму.
5. Іконостас.
6. Вівтар.
7. Священні посудини (сосуди), які використовуються під час богослужіння.
8. Церковнослужителі Православної Церкви.
9. Священні одежі (облачення) священнослужителів.
10. Приналежності архієрейського богослужіння.
11. Добове коло богослужіння.
12. Тижневе коло богослужіння.
13. Річне коло богослужіння.
14. Види єктеній.
15. Божественна Літургія.
16. Короткі відомості про молебні.
17. Про поховання спочилих.
18. Короткі відомості про особливості богослужіння річного кола.
19. Великий піст.
20. Тижень Великого посту.
21. Страсний тиждень.
22. Свята Православної Церкви.
23. Чернецтво і монастирі.
24. Прочанство у Православній Церкві.
25. Дзвони і православне дзвоніння.
26. Види дзвонів і їх назви.
27. Використання дзвону і його значення на Всенічному бдінні та на Літургії.

Церковний спів

Абітурієнт повинен:

1. Співати напам'ять «Царю Небесний», «Отче наш».
2. Уміти на слух голосом і ритмічно повторювати заданий музичний фрагмент.
3. Проспівати одну українську народну пісню за своїм вибором.

Рекомендована література: Закон Божий. – К.: УПЦ КП, 2004; Молитовник. – К.: УПЦ КП, 2003.

До уваги випускників духовних семінарій

Волинська православна богословська академія оголошує набір студентів на 5-й курс. До магістратури академії приймаються особи, які закінчили семінарію за першим розрядом і мають бажання продовжити навчання та здобути диплом магістра богослів'я.

Вступники повинні пройти співбесіду і скласти іспити з догматичного богослів'я, Старого Заповіту, Нового Заповіту, загальноцерковної історії та історії Української Православної Церкви. Абітурієнти з інших семінарій подають документи, перераховані вище.

Випускники академії отримують право вступу до аспірантури.

Детальна інформація – за адресою:

43025, м. Луцьк, вул. Градний узвіз, 5

Тел.: (0332) 72-60-72, 72-32-12

Сайт: vpba.org

Ел. пошта: info@vpba.org

ОГОЛОШЕННЯ

Традиційно влітку –
єпархіяльний молодіжний табір

14–22 липня поблизу селища Колки Маневицького деканату діятиме православний молодіжний табір, який організовує Управління єпархії з благословіння митрополита Луцького і Волинського Михаїла.

У наметовому містечку, розташованому в урочищі Білі Береги, у сосновому лісі на мальовничому березі річки Стир, молодь творитиме християнську спільноту, спілкуватиметься з новими друзями і, звичайно, активно відпочиватиме. У програмі: богослужіння, бесіди зі священниками, екскурсії, спортивні та інтелектуальні ігри, пісні під гітару біля вогнища тощо.

Реєстрація майбутніх таборян – до 10 липня. Необхідно золоситися за телефоном (095) 538-05-87 (о. Юрій). Для реєстрації потрібно подати такі дані майбутнього учасника табору: прізвище, ім'я, по батькові, дата народження, пошта-ва й електронна адреси, телефон. Прохання зголошуватися завчасно, кількість місць обмежена!

Для участі в таборі необхідно взяти речі: спальний мішок, туристичний килимок,

літтарик, спортивний одяг, купальник закритого типу/плавки, дощовик і теплий одяг на випадок негоди, одяг для богослужіння (для дівчат – довга спідниця, хустка, блузки з закритими плечима; для хлопців – штани й сорочка), засоби особистої гігієни та від комарів, аптечку, а також декілька маленьких подарунків для гри.

Доїзд: від луцького кафедрального собору Святої Трійці 14 липня о 8 год учасники централізовано автобусами їдуть до місця таборування. Повернення – 22 липня о 16 год до Луцька.

По жертва на проживання й харчування становить 600 грн.

НЕКРОЛОГ

Відійшов у вічність
чернець із Сокола

Чин похорону над померлим ієродияконом Даміаном (Сахарчуком) 22 квітня очолив де-

кан монастирів архімандрит Константин (Марченко). З ним, зокрема, молилися: намісник обителі Успіння Пресвятої Богородиці в с. Сокіл Рожищанського деканату ігумен Яків (Мільян), інші монахи й монахині. Про це повідомив сайт *Chernectvo.org*.

У надгробному слові о. Константин зазначив: «Кожен із нас, дивлячись на цього спочилого брата, повинен задуматись над своїм життям, над своїми буднями, над тим, чим ми живемо і як поводимося щодня. Про що наші мрії? Які пріоритети? Якими амбіціями живемо? Нам варто згадати себе такими, якими прийшли в монастир, якими мріяли бути для Бога і якими стали за роки нашого

перебування в обителі. Нехай холод від мертвого тіла нашого брата тверезить нас і запалює наше серце. Щоб ми постійно пам'ятали: кожен прожитий день тут, на землі, може бути для нас останнім. Рано чи пізно нам таки доведеться стати перед Лицем Божим і дати відповідь за своє життя».

Як розповів інформаційній службі єпархії о. Яків, ієродиякон Даміан (у миру Дмитро Сахарчук) народився 4 вересня 1975 року в Хабаровському краї (Росія). Він подвизався у монастирі Святителя Миколая Чудотворця, що в с. Жидичин Ківерецького деканату, а більше двох років тому переведений в обитель у Соколі. Торік прийняв постриг у рясофорного монаха.

Помер після важкої хвороби. Похований на чернечому кладовищі жидичинського монастиря.

ПАЛОМНИЦТВА

26 червня – до Маняви (Івано-Франківська єпархія): скит – джерело «Сльоза Божої Матері» – водоспад Святого Духа – джерело Святого Духа. Виїзд – 25 червня о 23.30. Повернення – 26 червня о 23.30. Пожертва 400 грн.

28 червня – до святинь Львова. Виїзд о 6.30. Повернення – о 23.00. Пожертва 280 грн.

3 липня – у чоловічий монастир Великомученика Георгія Переможця (під Берестечком, с. Пляшева Рівненської єпархії) з нагоди відпустового свята та чергової річниці Берестецької битви (Патріарша Літургія). Виїзд о 7.00. Повернення – о 20.00. Пожертва 120 грн.

7 липня – до Маняви (Івано-Франківська єпархія) з нагоди престольного свята на честь преподобних Іова та Феодосія Манявських (Богослужіння очолює Патріарх Філарет): скит – джерело «Сльоза Божої Матері» – водоспад Святого Духа – джерело Святого Духа. Виїзд 6 липня о 23.30. Повернення – 7 липня о 23.30. Пожертва 400 грн.

10 липня – до святинь Рівненщини: монастир у Дермані (п'ять

чудотворних ікон і цілюще джерело) – собор в Острозі (мирооточива ікона) – монастир у Межирічі (чудотворна ікона) – джерело Св. Миколая в Гільчі – монастир у Городку (чудотворна ікона, частинка гробу Пресвятої Богородиці). Виїзд о 6.30. Повернення – о 22.00. Пожертва 150 грн.

17 липня – до почаївських святинь: лавра – монастир Святого Духа (колишній лаврський скит) – монаше кладовище – джерело Праведної Анни – жіночий монастир Богоявлення Господнього у Кременці – храм Пророка Іллі в Дубенському замку. Виїзд о 6.30. Повернення – о 20.00. Пожертва 150 грн.

18–30 липня, 29 липня – 10 серпня, 9–21 серпня – до святинь Одещини: храми й монастирі в обласному центрі, чудотворна ікона Пресвятої Богородиці в с. Кулевча. Пожертва (на проїзд, проживання у базі відпочинку на Будацькій косі поруч із морем та ліманом, екскурсії) – 3250 грн.

28 липня – до святинь Києва з нагоди дня рівноапостольного великого князя Володимира і чергової річниці Хрещення Київської Русі: Володимирський собор (Патріарша Служба), хресний

хід до пам'ятника святому. Виїзд 27 липня о 23.30. Повернення 28 липня о 23.30.

11–18 вересня – до святинь Грузії: Тбілісі – Мцхета – Сігнахі – Бодбе – Телаві – Ахалціхе – Боржомі. Зголошуватися не пізніше ніж за три тижні.

28 вересня – 5 жовтня – до Святої Землі (проща «Дорогою Ісуса Христа». Проводиться з благословіння Патріарха Філарета, богомилля очолює митрополит Луцький і Волинський Михаїл): Хайфа – долина Армагеддон – Назарет – Кана Галілейська – гора Фавор – біблійна Галілея – Ярденіт – гора Сіон – Ейн-Карем – Віфлеєм – Єрусалим – Віфанія – Юдейська пустеля – Єрихон – Мертве море – Лідда – Кумран. Зголошуватися не пізніше ніж за два тижні.

Реєстрація – не пізніше ніж за день до початку прощі (якщо не зазначено інше). Виїзд на всі богомилля – від Свято-Троїцького собору в Луцьку. Докладніша інформація та реєстрація – у паломницькому центрі єпархії «Україна» (керівник Лариса Савчук) за тел. (0332) 71–83–77, (050) 812–09–79.

Шановні читачі, дорогі брати і сестри! Не використовуйте наш часопис у господарських цілях. Якщо газета Вам уже не потрібна – передайте її ближнім або в бібліотеку

СЛОВО КИЇВСЬКОГО ПАТРІАРХАТУ – НА ВОЛИНІ

ЧИТАЙТЕ

Газета «Волинські єпархіяльні відомості»: запитуйте у храмах, кіосках, передплачуєте на пошті (виходить раз на місяць). Звертатись: (0332) 72-21-82, hazeta.vyev@gmail.com
Різноманітна духовна література: запитуйте у храмах, книгарні-бібліотеці «Ключі» за адресою: Луцьк, просп. Волі, 2 (навпроти ЦУМу, біля обласної юнацької бібліотеки).

Розпорядок роботи: будні – 9.30–19 год; свята, суботи й неділі – 10–17 год.
Звертатись: (0332) 29-94-01, моб. (050) 339-73-66, (067) 570-57-97, kljuchi@ukr.net

ДИВІТЬСЯ

Відеоканали в інтернеті: Youtube.com/PravoslaviaVolyni; Youtube.com/social1970
Передачі на обласному державному телебаченні: «Що каже священник» (виходить раз на місяць) і «Людина духовна» (щотижня). Слідкуйте за телепрограмою.
Звертатись: (0332) 72-21-82, telesobor@gmail.com

СЛУХАЙТЕ

Передача «Благо»: неділя, 7.30, FM-радіостанція «Сім'я і дім» (102,4 МГц).
Звертатись: (095) 126-40-77, blaho@ukr.net

ЧИТАЙТЕ, ДИВІТЬСЯ, СЛУХАЙТЕ

Сайт pravoslaviavolyni.org.ua – історія, устрій єпархії, святині, персоналії, документи, новини, фото, відео, газета, книги, аудіо, передруки.

ВОЛИНСЬКІ
ЄПАРХІАЛЬНІ
ВІДОМОСТІ

За єдину Помісну Українську
Православну Церкву!

Свідцтво про державну реєстрацію: ВЛ № 219 від 03.08.2004 р.
Засновник і видавець – Управління Волинської єпархії Української Православної Церкви Київського Патріархату (Волинська духовна консисторія)

Друк – ТОВ «Волинська друкарня» (Луцьк, просп. Волі, 27). Тел. (0332) 24-25-07. Зам. 1253. Наклад 3000 пр.
Передплатний індекс 91241

Редакція

Віталій КЛИМЧУК (головний редактор), Віктор ГРЕБЕНЮК (літературний редактор і коректор), протоієрей Віталій СОБКО, Олександр БІЛЬЧУК (верстка, «НІЦІАЛ»)

При використанні матеріалів часопису для публікації в інших ЗМІ посилаюся на нього обов'язково.
Редакція не завжди поділяє позиції авторів, які несуть відповідальність за достовірність поданої інформації, та залишає за собою право редагувати матеріали або не друкувати їх зовсім.

Рукописи не рецензуються і не повертаються, листування з читачами – тільки на сторінках газети.

ДОВІДНИК ВОЛИНСЬКОЇ ДУХОВНОЇ КОНСISTОРІЇ

43025 Луцьк, Градний узвіз, 1. Volynkonsystoria@ukr.net.
Час роботи: понеділок–п'ятниця (крім святкових днів), 10.00–16.00.
Обідня перерва: 13.00–14.00

Керуючий єпархією

Митрополит Луцький і Волинський МИХАІЛ.
Тел./факс (0332) 72-44-64

Канцелярія

Канцлер – протоієрей Микола ЦАП. Тел. (0332) 72-53-63.
Вице-канцлер – протоієрей Олександр БЕЗКОРОВАЙНИЙ.
Моб. (050) 956-70-00

Інформаційно-видавничий центр

Тел. (0332) 72-21-82
Голова центру – протоієрей Віталій СОБКО. Моб. (050) 661-56-68
Інформаційна служба (збір та опрацювання даних про діяльність єпархії) – info@pravoslaviavolyni.org.ua
Сайт pravoslaviavolyni.org.ua – info@pravoslaviavolyni.org.ua
Прес-служба (співпраця зі ЗМІ) – pres-sluzhba@ukr.net
прес-секретар Андрій ГНАТЮК – pres-sluzhba@ukr.net
Газета «Волинські єпархіяльні відомості» – hazeta.vyev@gmail.com

Телестудія «Собор» – гол. редактор Андрій ГНАТЮК. Telesobor@gmail.com
Радіостудія «Благо» – головний редактор протоієрей Віктор ПУШКО.
Тел. (095) 126-40-77. Blaho@ukr.net
Видавничий відділ і книгарня-бібліотека «Ключі» – завідувач Дмитро ГОЛОВЕНКО.
Тел. (0332) 29-94-01, моб. (050) 339-73-66, (067) 570-57-97. Kljuchi@ukr.net

Капеланська служба

Старший капелан – протоієрей Олександр БЕЗКОРОВАЙНИЙ
Інспектор з питань місії діяльності – протоієрей Юрій БЛИЗНЮК.
Тел. (0332) 20-00-25, моб. (095) 538-05-87

Паломницький центр «Україна»

Керівник Лариса САВЧУК. Тел. (0332) 71-83-77, моб. (050) 812-09-79

Відділ організації благодійності та соціального служіння
Тел. (0332) 72-44-64

Склад-магазин ікон, риз, церковного начиння тощо

Директор Богдан ТИШКЕВИЧ. Луцьк, просп. Волі, 2. Моб. (066) 217-25-58
Розпорядок роботи: понеділок–п'ятниця – з 10 до 18 год, в суботу – з 10 до 15 год. Обідня перерва від 13 до 14-ї.

ДУХОВНА ШКОЛА

«РОЛЬ ОСОБИСТОСТІ
В ЦЕРКВІ»: МІЖНАРОДНА
КОНФЕРЕНЦІЯ У ВПБА

Науково-практична конференція відбулася у Волинській православній богословській академії 19 травня з нагоди таких дат: 400-ліття Луцького Хрестовоздвиженського братства, 220-річчя заснування Волинської духовної семінарії, піввікове служіння на столичній кафедрі Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета. Про це повідомляє сайт академії *Vpba.org*.

Пленарне засідання розпочав ректор ВПБА, кандидат богословських наук протоієрей Володимир Вакін. Канцлер єпархії, завідувач кафедри церковної історії протоієрей Микола Цап передав учасникам конференції благословення митрополита Луцького і Волинського Михаїла. Виступили завідувач відділу історичних пам'яток НДІ українознавства доктор історичних наук Ірина Ворончук, професор Національного університету «Острозька академія» доктор історичних

наук Сергій Жилюк, Арістидіс Спандоніс із Православного богословського інституту Шамбезі (Швейцарія). Учасників привітали громадський діяч, письменник Іван Корсак та головний лікар Центру хірургії ока Професора Загурського Тетяна Єремєєва.

Далі в секційних засіданнях науковці розглядали питання такої проблематики: богословське осмислення поняття «особистість», визначні ієрархи в житті Православної Церкви в Україні, служіння членів Луцького братства в справі збереження православ'я на Волині, відомі випускники і студенти Волинської духовної семінарії.

Видано збірник статей авторів – учасників цього заходу.

Віктор ГРЕБЕНЮК. *Світлина інформаційної служби єпархії*

ТОЧКА ЗОРУ

КУМИРИ

У заповідях, які Бог дав Мойсееві, сказано: «Не робитимеш собі різьбленого кумира чи подоби того, що на небесах угорі, і того, що на землі внизу, і того, що у водах та під землею. Щоб не падав ниць перед ними і не служив їм...» (Вх. 20:4–5).

Ми часто цитуємо Святе Писання з актуальних тем і ніби не помічаємо, як нам нав'язують «героїв», на яких якщо і не треба рівнятися, то віддати на виборах голос – потрібно обов'язково. Якщо політично-суспільний образ рано чи пізно себе скомпрометує, то емоційно стали по-статі живуть навіть наперекір змісту, зафіксованому історією.

Потрапила до татарського полону й була продана в рабство. У 1520 році опинилася в султанському гаремі, де стала улюбленою дружиною Сулеймана I. Отримала нове ім'я Гюррем, або Хюррем, та титул Хасекі-султан. Народила султану п'ять синів, а також доньку Міхрімах. Своїм коштом будувала мечеті, школи, караван-сараї та кухні у Стамбулі, Едірне, Єрусалимі, Мецці й Медіні. Посприяла сходженню на турецький престол свого сина Селіма II. Оспівана у літературі, образотворчому мистецтві, музиці та кіно...

Більшість нашого жіноцтва, лінувшись самостійно проаналізувати життєвий шлях цієї жінки

Зупинимось на жіночих милих образах, які оспівані в українській літературі та мистецтві. Найперша із них – Роксолана. З легкої руки письменника Павла Загребельного вона стала жіночим кумиром, символом привабливості, спокуси і твердого характеру. Рабинею потрапивши із українського Рогатина в Туреччину, вона зробила своїм рабом султана і згодом, по суті, завоювала цю заморську країну.

Роксолана, чи Хюррем Султан – спершу наложниця, а потім – дружина Сулеймана I Пишного, султана Османської імперії. Мати султана Селіма II. Справжнє ім'я та місце походження невідомі (у польській літературній традиції – Олександра, в українській – Анастасія). Ймовірно, була донькою священика Лісовського з галицького міста Рогатина чи подільського містечка Чемерівці.

та надивившись «мильних» серіалів, схилиють голови перед її мнимою величчю. Порівнявши дешевий фільм українського виробництва під однойменною назвою і значно «багатший» постановочний серіал турецького виробництва, можна зрозуміти контрастність цього яскраво негативного образу. Якщо більшість дівчат та молодич-українок пишуться такою землячкою, то турецькі жінки знаходять у ній красномовну негативну характеристику (чи то пак «режюме») нашому жіноцтву. Основні риси цієї жінки – підступність, хитрість, зрада й жорстокість – створили не геть приємний імідж українській жінці як такої.

Перебуваючи одного року з паломниками у Єрусалимі, відвідали храм Вознесіння Христового, що знаходиться на найвищому місці

Оливної гори, на місці вознесення Ісуса Христа. Посеред двору стоїть восьмикутна каплиця Вознесіння. Збудована вона у формі мечеті й належить мусульманам Туреччини. Тож і не дивно, що саме сюди навідується паломники з колишньої Османської імперії. Наша українська група перетнулася з паломниками із Туреччини. Екскурсовод пояснив туркменям, кого вони мають за честь бачити. Заморські жінки були настільки вражені, що забувши про архітектурний об'єкт споглядання, притримуючи фотоапарат, наші милі жінки, вбачаючи у них правнучок хитрої та підступної Хюррем Султан. Автору цих рядків вдалося направити свою фотокамеру на представниць ісламу, а вони навіть цього не помітили...

Інша яскрава жіноча особистість для українського жіноцтва – Маруся Чурай. Як не дивно, але таку ж літературну «послугу» їй зробив талановитий твір Ліни Костенко під однойменною назвою. Твір виконують зі сцени, вчать напам'ять, знімають фільми... В юності дівчина мала багато залицяльників, серед яких – молодий козак Іван Якович Іскра, але своє серце вона віддала Грицю Бобренкові (за іншими версіями – Гриць Остапенко), синові хорунжого Полтавського полку, з яким згодом таємно заручилася. Зі спалахом Хмельниччини у 1648 році Гриць вирушив на війну, обіцяючи повернутись. Дівчина чекала на нього чотири роки. Проте коли Гриць вернувся до Полтави, він вже не звертав уваги на Марусю, бо покохав іншу. Зраджена дівчина не витримала втрати та вирішила отруїти себе зіллям, що таємно взяла у місцевої бабусі-вільми, але його ненароком випив Гриць. Улітку 1652 року полтавський суд засудив Марусю до страти, але її було амністовано універсалом Богдана Хмельницького...

Сюжет повноцінного мильного серіалу! Якби не одна прикریсть – ці події цілком реальні і мають під собою конкретних людей із індивідуальними рисами характеру.

В добрих і душевних фільмах добру простеляється дорога до світлих вершин прозріння та усвідомлення гріха його героями. Ні в першому, ні в другому випадках цього нема. Проте ці імена постійно на вустах наших одноплемінників, які навіть не бажують вникати у зміст їхнього життя. Чомусь не поспішають батьки називати

своїх дітей іменами Юди та Люцифера, проте залюбки дають ім'я дівчаткам – Роксолана.

Хтось із сучасних літописців почав приписувати Марії Чурай часткове прозріння – буцімто пішла дівчина на прощу, а згодом у монастир. Проте ці факти не такі конкретні, як рішення суду і трагічний випадок, що йому передувало.

Її тезка, теж Марія, але Єгипетська, своїм життям заслужила поваги гіркою спокутою власних гріхів, хоча також не повинна претендувати на роль жіночого кумира. Вона відома як велика пустельниця й аскетка, пам'ять котрої східна Церква святкує під час Великого посту. Народилася в Єгипті. У 12 років пішла з дому до Олександрії, де віддалася нестримній розпусті. Сенс життя вона вбачала у пристрастях, а сила хотіла була настільки великою, що вона навіть не брала гроші за розпусту, віддаючи перевагу життю у злиднях і заробляючи на прожиття пряжею. Так пройшло 17 років. Якось вона вирішила відправитися до Єрусалима з групою прочан, але не для того, щоб поклонитися святиням, а щоб вловити більше душ у свої сіті. Під час свята Воздвиження хреста Господнього цікавість потягла її до храму, проте незнана сила не дозволила їй переступити поріг церкви. Наїражена, вона звернулася з молитвою до Пресвятої Богородиці, вимолвила їй допомогу і віддалася до Йорданської пустелі – молитися за прощення своїх гріхів. Сімнадцять років вона замолювала свої неподобства, спокушувалася спогадами та нападами злих духів. Три хлібини, що чудесно жили їй, закінчилися, одяг зіп'яв, але сила Божья залишила грішницю, що розкачалася. Повне усамітнення, молитва, піст, сльози, смирення терпіння негараздів і бід перетворили її у праведницю. Сорок вісім літ жила вона у пустелі й померла близько 421 року.

Як відомо, праведниками не народжуються, а стають завдяки власним життєвим проявам. «За плодами їхніми пізнаєте їх. Хіба збирають з терну виноград чи з бур'яну смокви? Бо всяке дерево добре приносить також плоди добрі, а недобре дерево приносить плоди недобрі: не може дерево добре приносити плоди недобрі, ні дерево недобре приносити плоди добрі. Усіляке дерево, що не приносить плоду доброго, зрубують і кидають у вогонь. Тож за плодами їхніми пізнаєте їх» (Мф. 7:15–20).

Віталій КЛИМЧУК. *Світлина автора*

РАДИМО ПРИДБАТИ

У ВПБА вийшов друком збірник нот
для дитячого церковного хору

«Божественну Літургію для дитячого хору» видано з благословіння митрополита Луцького і Волинського Михаїла. Автор – завідувач регентського факультету Волинської православної богословської академії Валентина Маласпіна.

Як повідомляє сайт *Vpba.org*, книжка дає можливість маленьким християнам не просто бути присутніми на Відправі, а через хоровий спів ставати безпосередніми учасниками Служби Божої: не просто молитися, а молитися співаючи.

Книга містить піснеспіви Божественної Літургії святителя Іоана Золотоустого зі священничими виголосами, тропарі, кондаки і прокимни – воскресні, дванадесятих і великих свят. Як додаток у збірнику також є: вибрані нотні твори Літургії, дитячі пісні та колядки.

